

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
22 У 14595/17
03.02.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Зорице Китановић, председника већа, Весне Даниловић и Елене Петровић, чланова већа, са судским саветником Јасмином Ристић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА из ... , Улица ... , чији је пуномоћник Светислав Поштић, адвокат из Панчева, Мите Топаловића 6, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Покрајинског фонда, Нови Сад, Житни Трг број 3, ради поништаја решења број: 30-02/181.10-68475 од 30.08.2017. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.02.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Покрајинског фонда Нови Сад, број: 30-02/181.10-68475 од 30.08.2017. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција Покрајинског фонда, Нови Сад, да тужиоцу АА из ... , Улица ... , надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решење одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале Панчево, број: 38-181.10-68475 од 20.04.2017. године, којим је одбијен захтев тужиоца, корисника

старосне пензије, за поновно одређивање пензије.

Тужбом поднетом Управном суду дана 27.09.2017. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због повреде правила поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је тужени пропустио да оцени жалбене наводе, којима је указано на то да је првостепени орган погрешно када је одбио захтев тужиоца са образложењем да се одредбе Закона о пензијском и инвалидском осигурању из чл. 61-70. и члана 79. примењује само на професионална војна лица која су у пензију отишла после 31.12.2012. године. Сматра да се одредбе наведеног закона подједнако односе на цивилне пензионере из категорије запослених и на војне пензионере, односно да сви пензионери морају имати једнак правни третман, будући да се према Закону о Војсци, војне пензије од 01.01.2012. године усклађују у складу са Законом о пензијском и инвалидском осигурању. Такође истиче да је Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање преузео послове обезбеђивања и спровођења пензијског и инвалидског осигурања, као и послове финансијског пословања, а што, по мишљењу тужиоца, представља потпуно нову чињеницу за војне пензионере. Сматра да је тужени био у обавези да ново решење донесе по службеној дужности, па како то није учинио тужилац сматра да би требало да се поступак понови и да се изврши поновни обрачун пензије и о томе донесе решење. Са напред наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак, а туженог обавезе да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара за састав тужбе.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), прописано је да на основу одлучних чињеница утврђених у поступку, орган надлежан за решавање доноси решење о управној ствари која је предмет поступка.

Према разлозима датим у образложењу првостепеног решења, тужилац је дана 23.03.2017. године поднео захтев за поновно одређивање пензије којим је тражио да се већ одређена пензија поново обрачуна на начин прописан чл. 61-70. Закона о пензијском и инвалидском осигурању и да се износ пензије утврђен на тај начин увећа за 20% у смислу члана 79. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. У проведеном поступку утврђено је да је правноснажним решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника број: 107762, тужиоцу утврђено право на старосну пензију, почев од 01.08.1998. године. Како је тужилац остварио право на пензију по

прописима који су се примењивали на професионална војна лица до 31.12.2011. године, првостепени орган налази да нема законског основа за поновно одређивање пензије, односно утврђивање висине права применом чланова 79. став 3. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер се наведене одредбе Закона примењују на професионална војна лица која, као и осигураници запослени из члана 11. Закона, остварују право на пензију почев од 01.01.2012. године. Стога је првостепени орган ожалбеним решењем одбио захтев тужиоца за поновно одређивање пензије. Према разлозима оспореног решења, тужени орган је у поступку по жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења донео одлуку као у диспозитиву, налазећи да је првостепени орган у свему правилном применом одредаба Закона о пензијском и инвалидском осигурању решио поднети захтев тужиоца.

Међутим, по оцени Управног суда, основано се наводима тужбе указује на то да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца. Наиме, ожалбеним решењем одбијен је захтев тужиоца поднет првостепеном органу дана 23.03.2017. године, за поновно одређивање пензије, којим је тражио да се већ одређена пензије поново обрачуна на начин прописан чл. 61 – 70. Закона и да се износ пензије утврђен на тај начин увећа за 20% у смислу члана 79. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Међутим, из стања списка предмета ове управне ствари произлази да је тужилац дана 23.03.2017. године, преко пуномоћника, поднео првостепеном органу захтев, како је навео, за понављање поступка, измену правноснажног решења и поновно прерачунавање пензије у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим је тражио да се поступак обрачуна висине његове пензије понови у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидског осигурању и да јој се, уз примену одредби тог закона, које се односе на обрачун пензија, изврши поновни обрачун пензије војног пензионера и о томе донесе решење.

Како из изнетог произлази да ожалбеним решењем није одлучено о захтеву тужиоца у целини, тј. онако како је то тужилац тражио, по оцени суда, није на јасан начин утврђено шта је предмет поступка у коме је донето ожалбено решење, то је, по оцени Управног суда, првостепени орган оваквим поступањем учинио битну повреду правила поступка из одредбе чл. 192. ст. 1. и чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку, а коју повреду је оспореним решењем пропустио да санкционише тужени, на који начин је и сам повредио закон на штету тужиоца.

Са изнетих разлога, налазећи да су оспореним решењем учињене битне повреде правила поступка чиме је повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је тужбу уважио и одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, применом одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за надлежни орган у поновном поступку одлучивања по жалби тужиоца у смислу одредбе члана 69. став 2. истог Закона.

Имајући у виду донету одлуку, суд је оценио да је основан захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, те је тужиоцу за састав тужбе, од стране пуномоћника из реда адвоката, досудио износ од 16.500,00 динара, у складу са Тар. бр. 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр. 121/12,37/21), па је применом чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), који се сходно примењују на основу члана

74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 03.02.2022. године, 22 У 14595/17

Записничар
Јасмина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Зорица Китановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СС